

Misie: 53. David Zeisberger mezi Indiány 5.

David Zeisberger

David Zeisberger mezi Indiány 5.

300 let od narození významné osobnosti Moravy Davida Zeisbergera

(2. 3. 1721 - 17. 11. 1808)

V. část: Dílo Davida Zeisbergera ze Zauchtenthalu

Tragedie v Gnadenhuten

Protože indiáni stále trpěli hladem, vydalo se asi 150 indiánů do Gnadenhuten, aby tam sklídili úrodu. Právě když byli hotovi, objevil se americký plukovník Williamson se svou jednotkou, který byl přesvědčen, že jde o britské zvědy.

Rozdělil je do dvou skupin. Muže dal do jedné stáje a ženy a děti do druhé. Potom se zeptal svých mužů, jestli je má poslat do Pittsburgu, nebo je nechat na místě popravit.

Vojáci s několika výjimkami hlasovali pro smrt. Někteří je chtěli upálit za živa, jiní navrhovali je zastřelit a skalpovat a další říkali, ať je utratí jako dobytek. Většina přijala třetí návrh.

Brzy ráno následujícího dne 8. března 1782 vojáci rozrazili dveře a zeptali se zajatců, jestli jsou připraveni zemřít. Ti jim odpověděli:

„Své duše jsme odevzdali Bohu a věříme, že nám dá potřebnou odvahu.“

Znovu byli rozděleni do dvou skupin a muži měli tu čest být prvními oběťmi. První úder zasadil voják z Pensylvánie. S bednářskou palicí v ruce popadl letitého indiána za vlasy, zasadil mu smrtelnou ránu a oddělil skalp. Zabil čtrnáct indiánů.

Několik hodin se ozývaly údery palic. Podlaha byla pokryta těly, jen jednomu mladíkovi se podařilo uprchnout.

Když vojáci skončili s muži, přešli k ženám a dětem. Opět jednomu mladíkovi se podařilo uprchnout a v lese se připojil k druhému uprchlíkovi. A tak mohli svůj příběh vyprávět v Sandusky.

Ten den bylo popraveno 90 křesťanů. Mezi mrtvými bylo 24 žen a 22 malých dětí. Vojáci potom místo zapálili a se skalpy na opascích se vydali hledat další oběti do Schoenbrunu.

Po mnoha letech byly kosti obětí řádně pohřbeny. Na místě stojí vysoký pamětní kámen.

Obelisk Gnadenhutten

David Zeisberger byl zdrcen. Po válce americká i britská vláda se snažily hříchy odčinit a darovaly mu velké pozemky, na nichž vznikly další osady.

Detail obelisku Gnadenhuten

Mohyla Gnadenhuten

Povolání zpět do Detroitu

Roku 1782 přišlo nařízení přestěhovat se blíže k Detroitu, protože bylo na ně žalováno, že mají styky s Američany. Přepřavili se tedy na druhý břeh jezera k Detroitu, kde žili roku 1782 v **Captive Town**. Po té jim bylo povoleno zřídit osadu u jezera St. Clair. Doprovázelo je 19 indiánů a vybudovali **Nový Gnadenhuten** (1782-86). Koncem roku 1785 jich bylo 117.

Pod tlakem intrik a nepřátelství toto místo opustili a vybudovali na jižním okraji jezera Erie **Pilgerruh** (1786-87). Byli zde pouze jeden rok a přestěhovali se asi 80 km západněji, kde vybudovali **Nový Salem** (1787-91). Po Schoenbrunnu a Gnadehuttenu se jednalo o největší úspěchy. Proto Zeisberger založil další vesnici **Warte** (1791-92) a **Fairfield** (1792-1813).

Práce zde nebyla úspěšná, protože do osad musel být povolen přístup i bílým osadníkům, takže stále častěji se jeho indiáni obraceli k alkoholu. To byl důvod, že některé z nich musely být opuštěny.

Stěhování do Ohia - Goshen

Po 17 letech bloudění po kanadském severu zavládl vytoužený mír. Zeisberger se svými nejbližšími opět po 51 dnech cestování se vrátil do povodí řeky Muskingum. Spolu s 31 indiány dorazil na místo, které vybral pro novou osadu nazvanou **Goshen**. Bylo mu 77 let a opět začínal znovu. Roku 1804 měla osada již 159 obyvatel. Vybudována byla i misie dál ve vnitrozemí v Indianě na **Bílé řece** (1801-06) a **Petquoting** (1804-09) u jezera Erie, která byla svěřena mladším misionářům.

David Zeisberger znovu a znovu prchal se svými indiány před zhoubnými vlivy bílých osadníků, jako

byl alkohol a zabírání půdy ve prospěch „bílých“. Ti byli příčinou, že se okruh jeho indiánských přátel stále více zužoval, takže 17. listopadu 1808 zemřel v docela malém hloučku 24 indiánů. Pohřben je mezi svými indiány v malé osadě Goshen která má asi tisíc obyvatel,

Hrob Davida Zeisbergera

Zeisbergerovo úsilí bylo misijním pokusem uprostřed nerovného střetu dvou příliš rozdílných světů, Evropanů a Indiánů. Šlo o jedinečný zápas o záchranu lidství v nelidské době. David Zeisberger byl mužem, který pro indiány vykonal snad nejvíce ze všech Američanů. Místa jeho působení jsou osázena pomníky, které připomínají obětavou práci Moravana ze Zauchtenthalu.

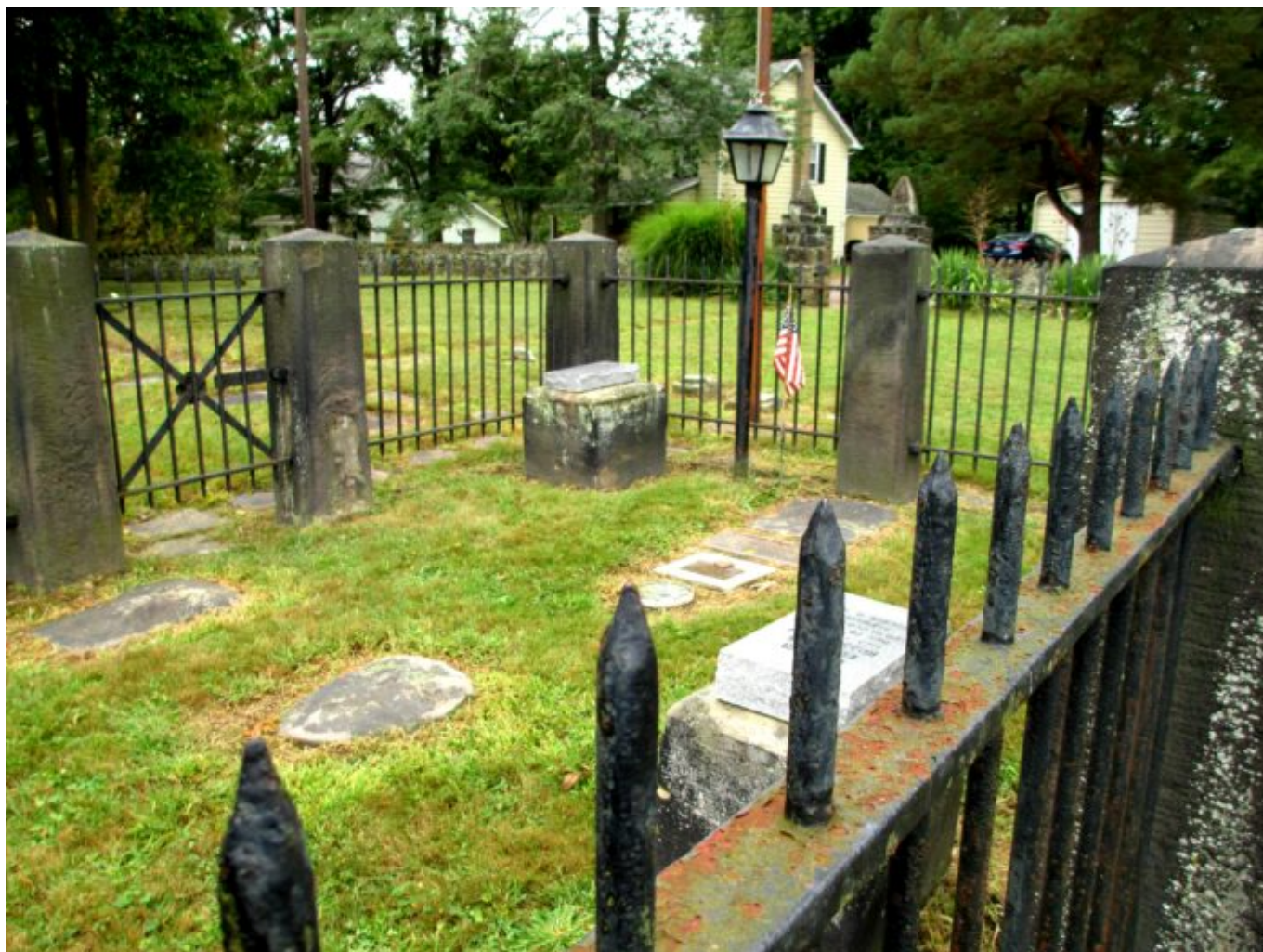

Náhrobní kámen Davida Zeisbergera

Závěrem - Oslavy a mezinárodní konference

Sepsat solidní stručný životopis Davida Zeisbergera nelze. Buď se musí vynechat celé úseky jeho

života, nebo se omezí na suchá data. Tak je tomu i v této práci. Budování některých osad, které trvalo několik let, muselo být vtěsnáno do jednoho řádku.

Hrob Davida Zeisbergera

Podrobnější životopisné údaje a prameny je možno nalézt v publikacích, které se nabízí v Muzeu Moravských bratří: David Zeisberger apoštol indiánů, Zlomený tomahavk a různé podrobnější studie které vycházely ve sbornících přednášek z mezinárodních konferencí. Především doporučujeme filmově zpracovaný příběh Davida Zeisbergera, který nabízíme na DVD.

Informační tabule u hrobu Davida Zeisbergera

Projekt Oslavy 300 let narození Davida Zeisbergera, přináší různé nabídky, které se objeví během roku na www.moravian.cz.

Především je to IX. mezinárodní konference 24.-26.9.2021 věnovaná tomuto výročí. V sérii přednášek se budeme zabývat jeho dílem, představíme nově vydané publikace, odhalíme Zeisbergerům 5 pamětních desek v Parku Moravských bratří, shlédneme premiéru filmu David Zeisberger aneb Delavárové v Suchdole od společnosti Vistafilm, otevřeme a předáme veřejnosti Růžový palouček – místo, kde se loučili r. 1724 první emigranti s rodným Suchdolem. To vše, dá-li náš Pán.

Daniel Říčan

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)